

4. (за мышки), ils guirent; 5. (за пилета), ils piaulent; 6. (за уши), il cornent.

Пицидѣлка, *sf.* la canne.

Пицителенъ (за гласъ), *adj.* guiorant.

Пицилявь, *adj.* strident.

Пещоварница, *sf.* l'arquebuserie *f.*

Пещоварь, *sm.* un arquebusier.

Пещовъ, *sm.* le pistolet, arquebuse *f.*; 1. (съ кукичка), arquebuse à croc; 2. (съ тръкалце), arquebuse à rouet; 3. кобуръ —, pistolet d'arçon *m.*

Пицѣлка, *sf.* le courcaillet; 1. (костъ съ мозакъ), le savouret; 2. (и кракъ на конь), *Vétér.* le canon; 3. лаетна по-тънка —, *Anat.* le raduis; 4. по-малката — на човъшки кракъ, *Anat.* le péroné; || на —, péronier *et* péronien, *adj.*; 5. примамвамъ пилцы съ —, *va. Ven.* frouer; || примамване пилцы съ —, le frouement.

Пианино (вертикално фортепиано), *sm.* le piano.

Пиано, *adv.* *Mus.* piano. [la piécette.]

Пиастриче (дрѣбни пара въ Испанія), *sm.*

Пиастръ (монета, 20 гроша), *sm.* la piastre.

Пиене, *sm.* le boire, la boisson, le breuvage;

|| за — вино, vin en boite.

Пиенець, неца, *s.* bouveur, euse; un ivrogne, souillard, sac à vin, homme ou corps aviné, *m.*; || *fat.* un biberon.

Пиеца, *sf.* la pièce; 1. (за нѣколко гласа), *Mus.* morceau d'ensemble *m.*; 2. (за инструментъ съ клавиши), *Mus.* la toccate; 3. (на четири рѣждѣ), morceau à quatre mains, *m.*

Пиетисмъ (секта), *sm.* le piétisme.

Пиетистъ, ка, *sc.* piétiste.

Пинтика (стихотворна наука), *sf.* la poétique.

Пионеръ (търнокопачъ), *sm.* *Milit.* un pionnier.

Пиѣвица, *sf.* la sangsue, la trompe.

Пиѣ, *va.* boire, s'abreuver, prendre; 1. *fat.* flûter; 2. *pop.* grenouiller, lamper; 3. (вино), *pop.* humecter le lampas; 4. (съ завъртѣна рѣжа), *fat.* porter une brinde; 5. (на изливъ безъ да докача жунитѣ си), boire à la régalede; 6. (млого), *fig.* bien entonner; 7. ъмъ и —, *vn. fat.* faire carousse; 8. пие ми са, j'ai soif; 9. пийналь съмъ малко, être en pointe de vin; 10. (титюнь), fumer; 11. който пие титюнь, un fumeur.

Пиѣнство, *sm.* la boisson, bibacité, ébriété *f.*; || *pop.* la ribote.

Пиѣнствувамъ, *vn.* bachanaliser, ne pas avoir la périe; || *pop.* godailler.

Пиѣнь, *adj.* ivre, soûl, pris de vin; 1. мрътавь —, ivre mort; 2. напоявамъ до —, *va.* souler; 3. (или разертатъ солдатынъ), *fat.* un soudrille; 4. полавина —, gris, *adj.*; 5. бывамъ —, *vn. fat.* être dans des vignes *f.*; 6. състояние на —, l'ébriété *f.*

Пиѣца, *sf.* le bazar.

Плавамъ или Плувамъ, *vn.* nager, voguer; 1. *Mar.* courir; 2. (надъ водата), nager entre deux eaux; 3. (на грѣбъ-тъ си), faire la planche; 4. (заедно), *Mar.* naviguer de conserve; 5. (ходя или вървя съ ладя по море или по рѣка), naviguer; 6. (край нѣщо), raser; 7. (по море), *Mar.* sillonner; 8. (или отварямъ платната), *Mar.* cingler.

Плаване или Плуване, *sm.* la nage; 1. *Mar.* le sillage; 2. (вървежъ на ладя), la route; 3. (около море край брѣгове), *Géogr.* le périple; 4. (по море), voyage sur mer; 5. (навърлени дърва), flotte à bûche perdue, *f.* [toire *f.*

Плавателень мѣхуръ, *sm.* vessie nata-

Плавателна кожница (у пилецъ), *sf.* *H. nat.* la palmure.

— къртуна (или друго), *sf.* la nageoire.

Плавателно крылце (на рыба), *sm.* la nageoire.

Плавачъ или Плувачъ (околвърсть сѣбъ-тъ), *sm.* un circumnavigateur.

Плавене, *sm.* la liquation ou ressuage.

Плавейникъ, *sm.* *Métall.* le lavoir.

Плавикова кисѣлина, *sf.* *Chim.* acide fluorique *m.*

Плавникисѣла соль, *sf.* *Chim.* le fluaté.

Плавикъ (камыкъ), *sm.* le spalt; -ковъ, de spalt; || *Minér.* spath fluor *m.*

Плавилно корыто, *sm.* le scorificatoire.

Правя, *va.* *Métall.* liquater.

Плагалепъ тонъ, *sm.* *Mus.* mode plagal *m.*

Пладненъ, *adj.* méridional, sud.

Пладненска почивка, *sf.* la sieste.

Пладнувамъ, *vr.* colationner, goûter.

Пладнуване, *sm.* le goûter, la colation.

Пладня, *sf.* le midi, le sud; 1. la colation, le goûter; 2. дванаесетъ часа на —, le midi; 3. на единъ часъ сѣдъ —, entre midi et une heure; 4. по —, de relevée; 5. прѣди —, avant midi; 6. сѣдъ —, après midi; 7. срѣдъ —, en plein midi, en plein jour.

Плакнене и -кнуване, *sm.* le rinçage, le gargarisme; || (за уста), *Méd.* le collutoire.

Плакня, *va.* rincer, laver, débarbouiller, bal-lotter; || (гърлото си), *vr.* gargariser *et* se —, *vr.*

Пламакъ и -мыкъ, *sm.* la flamme, le feu; 1. *fig.* le brandon, la flamme; 2. прѣкарвамъ прѣзъ —, *va.* flamber; 3. който гори безъ —, aphlogistique, *adj.*

Пламеникъ, *sm.* plante, le phlox ou phlose.

Пламнувамъ, *vn.* s'enflammer de, renflammer, brûler de, attiser.

Пламтливъ, *adj.* flambant, flamboyant.

Пламтя, *vn.* flamber; || пламти, *v. imp.* il flamboie.